

Això només ho arreglarem entre tots

ROSA PAZ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.02.10

El primer acte de les negociacions per pactar les polítiques econòmiques va oferir poques sorpreses. Hauria estat bé que el Govern i el PP canviessin de manera d'actuar i mostressin una habilitat i unes ganes d'arribar a acords tan inhabituals que deixessin estorats els ciutadans. Però es van comportar com sempre. El Govern amb poca habilitat. El PP amb xuleria. I la combinació de totes dues actituds no augura un final feliç.

És d'esperar que l'Executiu torni a mostrar la seva capacitat de redreçar el rumb després dels vaivens –ja ho ha hagut de fer diverses vegades en un mes– i entregui dilluns una proposta més elaborada i precisa que el document índex que va enviar dimecres als partits. Més que res perquè per recuperar la confiança de la societat ha de demostrar que és capaç de pactar mesures concretes, almenys amb algunes forces polítiques –els nacionalistes catalans i bascos, segurament–.

El cas del PP és més complicat. Els seus estrategs segueixen sense decidir què fer. No s'atreveixen a rebutjar frontalment el pacte, però se'n burlen. Vegin Esperanza Aguirre dient que si José Luis Rodríguez Zapatero vol un acord ha de nomenar ministres Cristóbal Montoro i Javier Arenas, o el mateix Montoro assegurant que el Govern els havia convocat a «un concurs d'idees» i a «prendre cafetons». En to més seriós però en la mateixa línia, Mariano Rajoy i Soraya Saénz de Santamaría insistien ahir a exigir a Zapatero que modifiqui la seva política econòmica si vol que hi hagi pacte.

Es veu que tot i les pressions dels empresaris perquè segellin algun acord, els dirigents del PP segueixen més inclinats a soscavar la credibilitat de Zapatero que a pactar-hi. Sorprèn, com ja s'ha dit aquests dies, que siguin els nacionalistes els que es mostrin disposats a salvar l'economia espanyola mentre que els més espanyolistes semblen preferir que s'enfonsi si així de passada s'enfonsa Zapatero.

El pacte –si s'hi arriba– no serà una panacea que resolgui tots els mals de l'economia espanyola. Però ajudarà a curar-la, perquè projectaria una imatge d'unitat que tranquil·litza els ciutadans –farts de debats estèrils– i enviaria un missatge de fortalesa als mercats. Ahir mateix, l'agència de valoració Standard & Poor's va tornar a amenaçar d'abaixar la qualificació del deute espanyol.

En fi, ¡que bo que hauria sigut que el lema Això només ho arreglarem entre tots se'ls hagués acudit als partits! Hauria estat un bon col·lofó per a l'acord. Però la societat –amb el patrocini de les cambres de comerç i les principals empreses de l'Ibex 35– els han passat al davant. Potser dimecres, en la nova ronda de reunions per al pacte econòmic, haurien de dedicar uns minuts a analitzar per què.